Persdossier

Creatie 2026
Première 12 december 2026, December Dance, Brugge

As we are passing

Misha Demoustier | laGeste

© Misha Demoustier

'We work towards breaking the facade. In the end, you get to see the real face. The face of the other, ever so similar to the self. The costumes come off, the skin becomes visible. No more special effects. Now you see me, and I see you. - As we are passing'
Misha Demoustier

CONTEXT

Tijdens zijn wandelingen raakte danser en choreograaf Misha Demoustier gefascineerd door de stille poëzie van passerende mensen. In het stedelijke landschap ontvouwt zich een subtiele choreografie: kruisende lichamen, blikken die net niet blijven hangen, vluchtige ontmoetingen die even snel verdwijnen als ze ontstaan, individuen die tijdelijk samen een massa vormen, voor ze weer uiteen vallen.
De aandacht van de wandelaar gaat naar het gelaat van de voorbijganger. Achter elk gezicht schuilt een innerlijke wereld, een landschap van gedachten, herinneringen en gevoelens die voor anderen grotendeels onzichtbaar blijven.

Wat als deze innerlijke werelden zichtbaar zouden worden in de manier waarop we ons door de wereld bewegen? Wat als de stille onderhandelingen die we voortdurend in onszelf voeren, niet langer verborgen bleven? Hoe belichaam je zowel de 'one' als de 'many' ?

Deze observaties vormen het vertrekpunt van *As we are passing*, een interdisciplinaire solo-not-solo over de onzichtbare spanningen tussen individu en massa, afstand en verbondenheid, voortdrijvend op het verlangen om de ander te begrijpen, en zelf gezien te worden.
Met dit idee ging Misha Demoustier in 2025 aan de slag in het kader van WIPCOOP Brussel / Mestizo Arts Platform / KVS. OP deze basis werkt hij nu een volwaardige avondvoorstelling uit onder de vleugels van laGeste.

Tijdens het creatieproces ontdekte Demoustier ook een verwantschap met het werk van zijn vader, oorlogsjournalist en cameraman, Daniël Demoustier, die, in plaats van uitsluitend geweld en verwoesting te tonen, koos voor de menselijke verhalen achter de gebeurtenissen via close-ups van gezichten en emoties. Vanuit een geheel andere context deelt *As we are passing* die fascinatie voor het gelaat als drager van een verhaal.

repetitiefoto © Kurt Van der Elst

'On dit que les villes vivent. Mais c'est faux. Ce sont les passants qui respirent pour elles.'
Misha Demoustier

DRAMATURGIE VAN HET VOORBIJGAAN

De voorstelling ontvouwt zich als een soort wandeling door het leven. Zoals in het dagelijkse bestaan laat de volgende passage zich niet voorspellen. De ene ervaring maakt plaats voor de andere en vormt zo een associatieve, voortdurend veranderende dramaturgie.

Te midden van deze stroom volgen we één figuur: een anonieme voorbijganger die observeert, absorbeert en zich gaandeweg verliest in zichzelf en anderen.
Als een antenne voor zijn omgeving neemt hij indrukken, bewegingen en energieën van passerende mensen in zich op. Fragmenten van ontmoetingen vermengen zich met eigen gedachten en herinneringen. De grens tussen waarneming en verbeelding vervaagt, in een toestand tussen

alertheid en dagdroom waarin de buitenwereld en zijn innerlijke wereld steeds meer door elkaar lopen.

Via beweging, beelden en geluiden worden verschillende gemoedstoestanden en menselijke ervaringen opgeroepen. Eén lichaam belichaamt de veelheid.
Maar terwijl de wereld om hem heen voortdurend verandert, ondergaat ook de figuur zelf een transformatie. Langzaam wordt de theatrale façade afgebroken. Achter de anonieme voorbijganger verschijnt een mens met zijn eigen herinneringen, tegenstrijdigheden en kwetsbaarheid. Door steeds dieper in de binnenwereld van één individu door te dringen, ontvouwt zich tegelijk iets universeels: een vermoeden van de complexe levens die schuilgaan achter ieder gezicht dat we passeren.

De afstand tussen performer en toeschouwer verkleint, tot de voorstelling niet langer alleen een observatie van de ander is, maar een wederzijdse ontmoeting.

DANS, BEELD EN GELUID IN DIALOOG

In *As we are passing* bestaan dans, beeld en geluid niet als afzonderlijke lagen, maar als voortdurend communicerende elementen.

De bewegingstaal vertrekt vanuit het alledaagse: eenvoudige gebaren, wandelen, rennen, vertraagde stappen en plotselinge fysieke uitbarstingen. Ze creëren een dynamiek van nabijheid en afstand, van confrontatie en reflectie. Soms lijkt het lichaam ergens voor weg te vluchten, voor zichzelf, voor de samenleving, voor zijn eigen gedachten, om zich even later terug te trekken in een innerlijke fantasiewereld.

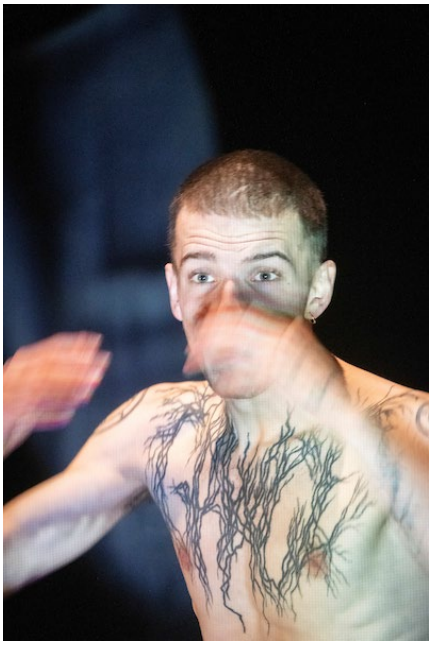
In die beweging ontstaan dubbelingen en spiegelingen: confrontaties met mezelf en de ander, momenten van zelfomarming, verbondenheid en eenzaamheid. De poëzie schuilt in deze subtiele spanningen, waar persoonlijk en collectieve emoties elkaar raken. Het lichaam beweegt tussen het kwetsbaar persoonlijke en het monumentale, tussen de eigen binnenwereld en de wereld daarbuiten.

Samen met video-ontwerper Wim Piquer en geluidskunstenaar Rint Mennes ontwikkelt Demoustier een scenische taal waarin de drie disciplines elkaar beïnvloeden en aansturen. Een beweging kan een beeld oproepen, een geluid kan het lichaam in een nieuwe richting duwen, een projectie kan de ruimte en de betekenis van een gebaar veranderen.
Piquer werkt met beelden uit zijn archief, die hij live projecteert in interactie met de dans. Projectielicht krijgt daarbij een actieve scenografische rol. Het kan het lichaam cinematografisch kaderen, fragmenten isoleren of schaduwen en verdubbelingen latenontstaan. De blik verschuift tussen detail en geheel, tussen het tastbare lichaam en zijn vervormde, soms droomachtige verschijning.
Beelden van stedelijke landschappen, texturen en abstracte omgevingen kunnen een innerlijke gemoedstoestand oproepen, terwijl andere projecties rechtstreeks in wisselwerking treden met de performer. Zo vervaagt de grens tussen de wereld rondom ons en de wereld die we in ons dragen.

Ook de soundscape van Rint Mennes, opgebouwd uit onder meer field recordings, stemmen en muzikale composities, neemt actief deel aan deze uitwisseling. Geluid kan een omgeving suggereren, een herinnering oproepen of een nieuwe fysieke impuls geven.
Zo ontstaat een levende dialoog waarin geen enkel medium uitsluitend ondersteunend is. Dans, beeld en geluid worden elkaars tegenspelers, impulsen en verlengstukken.

In *As we are passing* bestaan dans, beeld en geluid niet als afzonderlijke lagen, maar als voortdurend communicerende elementen.

ABOUT MISHA DEMOUSTIER

Repetitiefoto © Kurt Van der Elst

Misha Demoustier is een Belgische danser en choreograaf. Als performer werkte hij de voorbije jaren samen met onder meer VOETVOLK/Lisbeth Gruwez, Ultima Vez / Zoë Demoustier, Arkadi Zaides en laGeste. Binnen deze uiteenlopende artistieke praktijken ontwikkelde hij een sterke fysieke en veelzijdige aanwezigheid op scène, en verdiepte hij zijn interesse in de relatie tussen lichaam, beweging, beeld en geluid.

Vanuit deze ervaring verschuift zijn praktijk steeds nadrukkelijker naar het combineren van performen en het maken van eigen werk. Met *As we are passing* creëert hij samen met laGeste zijn eerste avondvullende choreografische werk. Vanuit het lichaam onderzoekt hij er de onzichtbare spanningen tussen individu en massa, afstand en verbinding. Het werk vormt een eerste stap binnen een eigen artistieke praktijk waarin fysieke aan- en afwezigheid, kwetsbaarheid, intensiteit en verbeelding samenkomen.

Demoustier is autodidact en ontwikkelde zijn kunstenaarschap in eerste instantie vanuit de ervaring op scène. Zijn parcours begon op jonge leeftijd bij onder meer kabinet k, fABULEUS en Kopergietery, waar hij zijn eerste podiumervaringen opdeed. Later werkte hij ook samen met DOX, Theater Malpertuis en wpZimmer. Deze uiteenlopende ervaringen binnen dans en theater vormen mee de basis van zijn huidige praktijk als performer en maker.

CREDITS

concept, regie & dans Misha Demoustier
geluidsontwerp& live muziek Rint Mennes
video ontwerp Wim Piqueur
kostuumontwerp Alexandra Panou
artistiek advies Bérengère Bodin, Oscar Claus
spreiding Morgan Van Kerrebrouck | laGeste

productie laGeste
met steun van Mestizo Arts Platform/WIPCOOP, December Dance, STUK, de Tax Shelter maatregel van de Belgische Federale Overheid via Flanders Tax Shelter

---

SPEELLIJST

première 12.12.2026 tijdens December Dance in Brugge

Hier vind je updates van de speeldata.

INFO OVER DE VOORSTELLING
Updates en aanvullingen van de presentatietekst, credits, speellijst, biografieën, recente foto's, trailer, interviews, pers kan je hier terugvinden.
Dit wordt in de loop van de komende maanden verder aangevuld.

Vanaf de première kan je nieuwe foto's in hoge resolutie en de trailer van de voorstelling hier downloaden.

CONTACT

Caroline Eliano | pers & communicatie
T/ +32 486 526 075
E/ caroline@lageste.be

laGeste
Bijlokekaai 1 - 9000 Gent
E/ info@lageste.be
www.lageste.be